

ఎంత తెల్లగా, శుభ్రంగా ఉన్న గోడమీద ఎవరో ఎర్ర సిరాతో 'హెచ్' అన్న అక్షరాన్ని రాశారు. ఇది బహుశా పెద్దదాని పనే అయ్యుంటుంది. ఆ అక్షరం కేసి ఇదివరకు చాలాసార్లే చూశాడు. తన పేరు హనుమంతరావు కాబట్టి, పెద్దది ఆ అక్షరాన్ని అలా అందంగా రాసి ఉంటుందనుకున్నాడు. కానీ, ఇప్పుడా అక్షరం తనకు అందంగా కనిపించడం లేదు. ఈ క్షణంలో ఆ అక్షరం తనకు చాలా భయంకరంగా కనిపిస్తోంది.

కణకణ మండుతున్న నిప్పు కణికలా, డ్రైచర్మీద పడుకోబెట్టిన రోగి కక్కుతున్న రక్తంలా, తన గొంతు నులిమేసే బలమైన రెండు ఉక్కు హస్తాల్లా దర్శనమిస్తోందా అక్షరం. తన ఇంటినిండా హెచ్చె. తన పేరు హనుమంతరావు. తన భార్య పేరు హేమలత. తన నాలుగేళ్ల పెద్ద కూతురు పేరు హరిత. తన మూడు నెలల పాప పేరు హరిణి. తాను పనిచేసేది హైదరాబాద్ యూనివర్సిటీలో. తాను హిస్టరీలో ప్రొఫెసర్!

బట్టలు మార్చుకోకుండానే బెడ్మీద పడిపోయాడు. సాయంత్రం ఆరవుతోంది. హేమ పాపకు ఇంజెక్షన్ ఇప్పించడానికి డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్తున్నానని తనకు ఫోన్ చేసి చెప్పింది. తన దగ్గరున్న డూప్లికేట్ కీస్ తలుపులు తెరుచుకొని ఇంట్లో ప్రవేశించాడు. ఈరోజు తన ఇల్లే తనకు కొత్తగా కనిపిస్తోంది. ఏదో జైల్లో ప్రవేశించినట్లుగా... ఈ జైల్లోనే త్వరలోనే తనను ఉరితీయబోతున్నట్టుగా ఫీలయ్యాడు. అకస్మాత్తుగా అతని లోపలెక్కడో వణకు ప్రారంభమైంది. కడుపులో ప్రారంభమైన వణకు శరీరమంతా వ్యాపిస్తోంది. చలికాలంలోలా అతడు వణికిపోతున్నాడు. భయం అతన్ని ఆక్రమించుకుంటోంది. అతని నిలువెల్లా భయం. అతని శరీరంలోని ప్రతి అణువులోనూ భయం ప్రవేశించింది. బెడ్మీదున్న రగ్గీ తీసి నిండా కప్పుకున్నాడు. ఇదేమిటి? తానిలా వణకిపోతున్నాడేమిటి? నడి వేసవిలో తనకి వణకేమిటి? బలికి తీసుకుకపోబడుతున్న మేకపిల్లలా వణకిపోతున్నాడతడు. అలా వణకిపోతూనే బెడ్డంతా దొర్లుతున్నాడు. లుంగలు చుట్టుకుపోతున్నాడు.

ఏ క్షణంలోనైనా తన ప్రాణాలు అనంతవాయువుల్లో కలిసిపోతాయి. కనీసం హేమ వచ్చేంతవరకైనా తన ప్రాణాల్ని నిలుపుకోలేడు. మేనమామల ఇంటికెళ్లిన హరితనైతే తానీ జన్మలో మళ్లీ చూడలేదు.

నిండా రగ్గు కప్పుకోవడంతో అతని శరీరమంతా చెమట పట్టేసింది. రగ్గు తీసేశాడు.

తనను తాను ఓదార్చుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. అసలా రిపోర్టు తనది కానే కాదు. అంతా మోసం. ఎవరి రిపోర్టు మీదో తన పేరు పడిపోయింది. నోనోనో... తనను తాను మోసగించుకోవ ప్రయత్నించి ప్రయోజనం లేదు. ఆ రిపోర్టు తనదే. ఒకటికి రెండుసార్లు చెక్ చేసుకున్నాడు. రెండుసార్లు పరీక్ష చేయించుకున్నాడు. ఆ డాక్టర్ కూడా తనకు బాగా తెలిసినవాడే. తననతడు మోసం చేసే ప్రసక్తే లేదు.

అసలిదంతా ఎలా జరిగింది. పోయిన వేసవికాలంలో తాను ఢిల్లీ వెళ్లాడు. అందమైన న్యూఢిల్లీ. అందమైన విజ్ఞాన భవన్. వరల్డ్ హిస్టరీ కాంగ్రెస్. ప్రపంచంలోని హిస్టరీ పండితులందరూ వచ్చారు. ఆరోజు జరిగే సెమినార్లో తాను పేపర్ ప్రెజెంటేషన్ చెయ్యాలి. తనా పేపర్ను హోటల్ రూమ్లో మరచిపోయాడు. “హాల్లో ప్రొఫెసర్ గారూ. ఎటూ చూడకుండా ఎక్కడికలా హడావిడిగా వెళ్లిపోతున్నారు” అంది ప్రొఫెసర్ రమణి నిజంగానే హడావిడిగా వెళ్తున్న తనను ఆపి.

“సారీ, మీరా! నేను గమనించనే లేదు” అన్నాడు తాను.

“నేను మీరాను కాను రమణిని” అందామె అందంగా నవ్వుతూ.

“అఫ్కోర్స్! నువ్వు రమణివే. హూ ఆర్ యూ రమణి” అన్నాడు తాను.

“ఫైన్. ఎక్కడికలా పరుగెత్తుతున్నారు” అంది రమణి.

“నెక్స్ట్ సెషన్లో మొదటి పేపర్ ప్రెజెంటేషన్ చెయ్యాలి నేనే. తీరా చూస్తే బ్యాగ్లో పేపర్ లేదు. హోటల్నుంచి బయటకెళ్తున్నప్పుడు బ్యాగ్లో ఆ పేపర్ పెట్టుకున్నా ననుకున్నాను. కానీ, ఆ పేపర్ను నేను నా రూమ్లోనే మరచిపోయినట్టున్నాను. ఇప్పుడు హోటల్దాకా వెళ్లి పట్టుకురావాలి”

“ప్రొఫెసర్ల మీద జనం చెప్పుకునే జోక్స్ ని నిజం చేశారు. మీరే హోటల్లో దిగారు?”

“సదరన్ హోటల్లో, కరోల్ బాగ్”

“నేనూ ఆ హోటల్లోనే దిగాను”

“మీ రూమ్ నెంబరెంత?”

“టూ నాట్ వన్”

“వాట్ ఎ కో ఇన్సిడెన్స్. నేను టూ నాట్ టులో దిగాను. మనిద్దరికీ ఇదివరకు త్రివేండ్రంలో కూడా ఇలాగే జరిగింది”

“బర్న్ ఆఫ్ ది సేమ్ ఫెదర్ ఫ్లాక్ టుగెదర్ అని ఊరికే అన్నారా?”

“అయితే, మీ పేపరెప్పుడుంది?”

రేపు మార్నింగ్ సెషన్లో. నేను ఈరోజే మార్నింగ్ ప్లేట్లో బాంబేనుంచి వచ్చాను. మీకు టైమెక్కువ లేదు. వెళ్లి పేపర్ తెచ్చుకోండి. తర్వాత తీరికగా మాట్లాడుకుందాం. మన ఆబ్జెంట్ మైండెడ్నెస్కు ఈమాత్రం ప్రెస్ చెల్లించక తప్పదు మరి” అంది రమణి.

రమణి తెల్లగా, పొడుగ్గా, బాబ్స్ హేర్తో పంజాబీ డ్రస్ లో చాలా అందంగా కనిపించింది. వాళ్ళ హజ్బెండ్ సౌదీ అరేబియాలో ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నాడు. రెండు నెలలకో, మూడు నెలలకో ఒకసారొచ్చి ఈమెతో ఓ వారం పది రోజులు గడిపిపోతుంటాడు. ఇంత అందమైన భార్యను ఇండియాలో వదిలేసి అతడు సౌదీకి వెళ్లిపోవటం ఆశ్చర్యమే. తనైతే తన భార్యను విడిచి ఓ పది రోజులు కూడా ఉండలేడు.

రమణివాళ్ళు తెలుగువాళ్లే. ఇదివరకు త్రివేండ్రంలో జరిగిన హిస్టరీ కాంగ్రెస్ లో పరిచయమైందామె. పక్కపక్కనే రూమ్స్ కావడంవల్ల ఇద్దరూ ఫ్రెండ్స్ యిపోయారు. ఆమెను మళ్ళీ ఢిల్లీలో కలుసుకోవడం తనకి గొప్ప ఉత్సాహాన్నిచ్చింది. తన పేపర్ రూమ్ లోనే ఉంది. ఆరోజు తాను ప్రెజెంట్ చేసిన పేపర్ కు చాలా గొప్ప రెస్పాన్స్ వచ్చింది. విజ్ఞాన భవనంతా చప్పట్లతో దద్దరిల్లిపోయింది. సమావేశం అయిపోగానే రమణి తన దగ్గరికొచ్చి “కంగ్రాచ్యులేషన్స్ ప్రొఫెసర్! మీ పేపర్ చాలా బావుంది” అంది.

“థ్యాంక్స్” అన్నాడు తాను.

“యువర్ పేపర్ కంటెయిన్స్ సమ్ ఒరిజినల్ ఐడియాస్. ఇదివరకెవరూ ఇండో ఆర్యన్స్ ను గూర్చి ఇన్ని కొత్త విషయాలు చెప్పలేదు. యూ వర్ సింప్లీ బ్రిలియంట్” అంది రమణి.

“థ్యాంక్స్” అన్నాడు తాను మళ్ళీ.

“యూ ఆర్ యంగ్ అండ్ బ్రిలియంట్. అయామ్ జెలస్ ఆఫ్ యూ”

“అయామాల్స్ జెలస్ ఆఫ్ యూ” అన్నాడు తాను.

“ఎందుకు?”

“యూ ఆర్ ఆల్సో యంగ్ అండ్ బ్రిలియంట్. మీ మెడలో మెరుస్తున్న వజ్రాల నెక్లెస్ ను చూస్తే ఎవరికైనా ఈర్వ్య కలుగుతుంది. ఐ విష్ ఐ కుడ్ ప్రెజెంట్ వన్ సచ్ నెక్లెస్ టు మై వైఫ్” అన్నాడు తాను.

“ఓ రియల్లీ! యూ రియల్లీ లవ్ యువర్ వైఫ్ సో మచ్!”

“యా! ఐ రియల్లీ లవ్ మై వైఫ్! షీ ఈజ్ సచ్ ఏన్ ఏంజెల్!”

“ఐ విష్ ఐ కుడ్ సీ యువర్ ఏంజెల్!”

ఇలా మాట్లాడుకుంటూనే ఇద్దరూ ఒకే కార్లో హోటల్ చేరుకున్నారు. “ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్. అతని పేరు వర్మ అనుకుంటాను. అతని ఆర్గ్యుమెంట్ చూశారా? ఎంత స్ట్రెంజ్ గా ఉందో” అన్నాడు తాను కార్లోంచి దిగుతూ.

“స్టూపిడ్. హీ ఈజ్ ఏ స్టూపిడ్ ఫెలో. వాడి మొహంలాగే వాడి పేపర్” అంది రమణి తాను కార్లోంచి దిగుతూ.

“పైగా వాడికి పెద్ద ఫోజు. నా అంతటివాడు లేడనుకుంటాడు. ఢిల్లీలో ఉండటం

అతనికి చాలా లాభమైంది. ఎన్ని యు. జి. సి ప్రాజెక్ట్స్ తెచ్చుకున్నాడో”

“నార్త్లో ఉన్నవాళ్లందరికీ ఈ ఎడ్యూన్ టేజ్ ఉంది. యు. జి. సి ప్రాజెక్ట్స్ అన్నీ వాళ్లకే”

ఇలా అనేక విషయాలు మాటాలడకుంటూ ఇద్దరూ పక్కపక్కనే ఉన్న తమ రూమ్స్ కు చేరారు. తను తన రూమ్ లోకి, ఆమె ఆమె రూమ్ లోకి వెళ్లిపోయారు.

తాను బట్టలు మార్చుకుని, స్నానం చేసి కాసేపు రిలాక్స్ అయ్యాడు. రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాటింది. రేపటి ప్రోగ్రామ్స్ ని గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. రేపు సాయంత్రానికి హిస్టరీ కాంగ్రెస్ అయిపోతుంది. తనకు ఎల్లుండి ఎ. పి. ఎక్స్ ప్రెస్ లో ఫస్ట్ క్లాస్ ఏ. సి లో బెర్త్ రిజర్వ్ చేశారు. తాను ఇంటినుంచి బయల్దేరి అప్పుడే పదిరోజులైంది. జైపూర్ యూనివర్సిటీ వాళ్ళు థీసిస్ లు సబ్మిట్ చేసిన ముగ్గురు రీసెర్చ్ స్కాలర్స్ కి ‘వైవా-వోసి’ అరేంజ్ చేసి తనను ఎగ్జామినర్ గా పిల్చారు. జైపూర్ వెళ్లి ఆ పని పూర్తిచేసుకుని, హిస్టరీ కాంగ్రెస్ అటెండ్ చేయడానికి ఒకరోజు ముందుగానే ఢిల్లీ చేరుకున్నాడు. ఈరోజు రమణి తనకు కలవడం, తన పక్క రూమ్ లోనే ఆమె దిగడం తనకు గొప్ప ప్లెజెంట్ సర్ ప్రైజ్.

ఈ అయిదేళ్లలో ఆమెలో పెద్ద మార్పేమీ లేదు. ఇదివరకు చూసినప్పుడు సన్నగా కనిపించింది. ఇప్పుడు కొంచెం లావెక్కింది. ఈ కారణం చేతనే కావచ్చు ఆమె ఇదివరకటి కంటే ఇంకా ఆకర్షణీయంగా కనిపించింది. ఇదివరకు బోన్స్ తప్ప ఆమెలో ఫ్లెష్ అండ్ బ్లడ్ లేవనిపించింది. నౌ పీ ఈజ్ ఫులాఫ్ ఫ్లెష్ అండ్ బ్లడ్. అప్పుడమ్మె మెడలో వజ్రాల నెక్లెస్ లేదు. ఇప్పుడీ వజ్రాల నెక్లెస్ ఆమె అందాన్ని ద్వీగుణీకృతం చేసింది. తాను తన హేమకు అలాంటి వజ్రాల నెక్లెస్ ప్రెజెంట్ చేయగలిగితే! ఇంపాజిబుల్! తాను తన జన్మలో అంత డబ్బు సంపాదించలేడు.

బయట ఎవరో తలుపు తడున్న శబ్దం.

“కమిన్” అన్నాడు తాను. రమణి తలుపు తెరచుకొని లోపలకొచ్చింది. దివినుంచి భువికి దిగివచ్చిన ఊర్వశిలా రమణి... రమణిమీదినుంచి తనచూపుల్ని మరల్చలేక పోయాడు. అప్పుడే స్నానం చేసినట్లుంది. కలోన్ సువాసనలతో తన గదంతా నిండిపోయింది. ఆమె వేసుకున్న నైటీ ఆమె అందాల్ని దాచలేకపోతున్నది.

“ఏం చేస్తున్నారండీ ప్రాఫెసర్ గారూ” అంటూ వచ్చిందామె.

“ఏమీ చేయడం లేదు. ఇప్పుడు మీరేం చేస్తుంటారా అని ఆలోచిస్తున్నాను” అన్నాడు తాను.

“అబద్ధం” అందామె.

“ఎందుకలా అంటున్నారు?”

“మీరు నా గురించి ఆలోచిస్తున్నారంటే నేను నమ్మను”

“ఎందుకు?”

“మీరు మీ ‘ఏంజెల్’ గురించి ఆలోచించకుండా ఈ డెవిల్ ను గురించి ఆలోచిస్తున్నారంటే ఎలా నమ్మేది” అందామె హాయిగా నవ్వుతూ.

“నో నో నో, యూ ఆర్ ఆల్ సో యాన్ ఏంజిల్”

“యూ రియల్లీ మీనిట్?” అందామె కళ్లు పెద్దవి చేసి.

“అఫ్ కోర్స్ ఐ డూ మీనిట్”

ఇద్దరూ నవ్వారు.

“ఏం చేద్దామంటారిప్పుడు? బాగా ఎగ్జాస్టయి పోయాం. హూ ఎబౌట్ సమ్ రిలాక్సేషన్”

“హూ ఎబౌట్ ఏ పెగాఫ్ స్కాచ్”

“ఐ డోన్ట్ మైండ్ ఇఫ్ ఇటీజ్ వన్ పెగ్ ఓనీ. పోయినసారి మీరు నాతో కొంచెం ఎక్కువగానే తాగించారు” అన్నాడు తాను. ఆమె దగ్గర ఎప్పుడూ బెస్ట్ అవేలబుల్ స్కాచ్ ఉంటుందని తనకు తెలుసు. వాళ్ళ హజ్యెండ్ తెచ్చిపెట్టాడని చెప్పింది.

“ఈసారలా జరగదు. మా రూమ్ కెళ్లాం రండి” అందామె.

“అయామ్ వెయిటింగ్ ఫర్ ఏ కాల్ ఫ్రమ్ హైదరాబాద్”

“ఈజిట్ యువర్ ఏంజిల్ దటీజ్ గోయింగ్ టు కాలి?”

“యా”

“సచ్ ఏ డివోటిడ్ వైఫ్ అండ్ సచ్ ఏ డివోటిడ్ హజ్యెండ్ ! వెరీ రేర్ కాంబినేషన్. మీ కాలిను మా రూమ్ కు డైరెక్ట్ చేయమందాం”

“వద్దు. ఇక్కడే కాసేపు వెయిట్ చేద్దాం”

“అయితే ఉండండి. జస్ట్ ఏ మినిట్. ఇప్పుడే వస్తాను” అంటూ ఆమె బయటకు వెళ్లింది.

ఫూల్ ! ఆమెననవసరంగా బయటకు పంపించావు అనుకున్నాడు తాను. ఆమె ఉన్నంతసేపూ ఎంత హాయిగా ఫీలయ్యాడు. తన పక్కనే హేమ ఉంటే ఎంత హాయిగా ఉంటుందో ఆమె ఉన్నంతసేపూ అంత హాయిగా ఉంది.

ఆమె మళ్లీ వస్తుందా! ఒకవేళ రాకపోతే? తనకంటే ఆయనకు ఎక్కడో ఉన్న ఆయన భార్యే ముఖ్యమనుకుని తన గదిలోనే ఉండిపోతుందేమో. లేదు, లేదు. తనను వెతుక్కుంటూ ఆమె తప్పకుండా వస్తుంది. ఆమెకూడా ఈ క్షణంలో తోడు కావాలి. తనలాగే ఆమె కూడా ఒంటరితనంతో కాలిపోతోంది. కాబట్టి తప్పకుండా వస్తుంది. ఒకవేళ రాకపోతే తానే ఆమె గదిలోకెళ్తాడు. ఓ పది నిమిషాల్లోనే ఆమె చేతిలో చిన్న బ్యాగ్ తో వచ్చేసింది. ఆమె ఆ బ్యాగ్ లోంచి ఓ అందమైన బాటిల్ తీసింది.

“దిసీజ్ రాయల్ సెల్యూట్. ది బెస్ట్ స్కాచ్ ఇన్ ది వర్ల్. సౌదీనుంచి మా హజ్బెండ్ తెచ్చారు. నాలుగేళ్ల తర్వాత మిమ్మల్ని కలుసుకున్నానన్న ఆనందంలో దీన్నిప్పుడు ఓపెన్ చేస్తున్నాను” అంటూ ఆమె ఆ బాటిల్ను ఓపెన్ చేసింది. సరిగ్గా అప్పుడే హోటల్ బాయ్ నాలుగు బిస్లెరి సోడా బాటిల్స్ తెచ్చి టీపాయ్ మీద పెట్టేసి వెళ్లిపోయాడు. ఆమె రెండు గ్లాసుల్లో విస్కీపోసి సోడాలు కలిపి ఐస్ క్యూబ్స్ వేసింది. అతని చేతికో గ్లాసిచ్చి తానో గ్లాసు తీసుకుని గ్లాసుల్ని టాస్ చేసి చీర్స్ అంది.

“చీర్స్” అన్నాడు తాను. ఆమెతో అలా కూర్చోని చల్లని విస్కీ సిప్ చేస్తూంటే గాలిలో తేలిపోతున్నట్లుగా ఉంది. స్వర్గం అంటే ఇదే కాబోలుననిపించింది. ఇంతలో ఫోన్ మోగింది.

“హల్లో” అన్నాడు తాను. తాను ఊహించినట్లుగానే హేమ. “హ్యే హేమా! హౌ ఆర్ యు డార్లింగ్. జస్ట్ హెల్! వెంటనే రెక్కలు కట్టుకొని నీముందు వాలాలనిపిస్తోంది. అబద్ధం కాదు. నిజం. ఎల్లుండి ఏ.పిలో బయల్దేరుతున్నాను. ఇంకో 48 గంటల్లో నీతో...” నీ కౌగిలిలో అనబోయి రమణికేసి చూసి ఆగిపోయాడు.

“అబ్బే! రూమ్లో ఇంకెవరూ లేరు హేమా! నేనొక్కడినే. ఇప్పుడే కాన్ఫెరెన్స్ హాల్ నుంచి వచ్చాను. స్నానం చేసి రిలాక్స్ అవుతున్నాను. ఇంతలో నీ ఫోన్ వచ్చింది. ఫ్రీగా మాట్లాడడం లేదా? కమాన్ డార్లింగ్... నిన్నట్లుంచీ జ్వరమా? ఎండలో తిరిగారా. మీ సిస్టర్ తో షాపింగ్ చేశావా? నేనొస్తే నీ జ్వరం పోతుంది. బై గుడ్ నైట్ డార్లింగ్” తాను ఫోన్ పెట్టేశాడు.

“మీ ఆవిడకు జ్వరమొచ్చిందా? విరహంతో వచ్చిన జ్వరమై ఉంటుంది” అంది రమణి చిలిపిగా తన కళ్లలోకి చూస్తూ.

“ఐ థింక్ సో. నన్ను విడిచి రెండ్రోజులు కూడా ఉండలేదు”

“మీరూ అంతేనా” అందామె.

“అఫ్ కోర్స్”

“యూ ఆర్ ది మోస్ట్ ఫెయిత్ ఫుల్ హజ్బెండ్ ఐ హావ్ ఎవర్ సీన్” అందామె.

“హౌ ఎబౌట్ యువర్ హజ్బెండ్” అన్నాడు తాను ఆమెను ఉడికించాలనే.

“అడగొద్దు. మూడు నెలలకోసారి భార్యను కలుసుకునే భర్త ఫెయిత్ ఫుల్ గా ఉంటాడని ఎలా ఎక్స్ పెక్ట్ చేశారు” అందామె. ఆమె కంఠంలో కొంచెం బాధ ధ్వనించింది.

“అయామ్ సారీ”

“సారీలు వర్రీలు వద్దిప్పుడు. లెటజ్ ఫర్ గెట్ ఎవ్రీథింగ్. కమాన్! లెటజ్ గోటు సెకండ్ రౌండ్. మీ ఫస్ట్ రౌండ్ పూర్తిచెయ్యండి” అందామె.

“నో సెకండ్ రౌండ్ ఫర్ మి” అన్నాడు తాను.

“ఈరోజు నా కోసం మీరు తాగుతారు. ఎన్ని రెండ్రయినా నా కోసం భరిస్తారు”

“నే, నే. ఒక్క పెగ్ కంటే ఎక్కువ తాగనని నేను నా వైఫ్ కు మాటిచ్చాను”

“మై డియర్ మోస్ట్ ఫెయిత్ ఫుల్ హజ్బెండ్ గారూ! మీరు మీ వైఫ్ ను కాసేపు మరచిపోవాలి. ఇంకొక్క పెగ్ తాగినంత మాత్రాన ఏమీ అవదు. ఈరోజు నా కోసం మీ నియమాల్ని కొన్ని త్యాగం చెయ్యాలి” అందామె.

ఆమె ప్రాధేయపడుతున్నట్లుగా తనకేసి చూస్తోంది. ఆ చూపుల్లో తన ముందున్న విస్కీల్లో ఉన్న మత్తుకంటే ఎక్కువ మత్తుంది.

“ఓకే. ఓకే. ఈరోజు మీరు తాగమంటే విషమైనా తాగుతాను” అన్నాడు.

“థాంక్యూ. థాంక్యూసర్” అందామె.

తాను తన గ్లాసులో మిగిలిన విస్కీని ఒక్క గుక్కలో తాగేశాడు. ఆమె మళ్ళీ రెండు గ్లాసుల్లోనూ విస్కీ పోసి సోడాలు కలిపి ఐస్ క్యూబ్స్ వేసింది. తాను గ్లాసు చేతిలోకి తీసుకొని సిప్ చెయ్యడం మొదలెట్టాడు.

“మీరు మరీ త్వరగా తాగియ్యకండి. అలా అయితే మీరు మీ వైఫ్ కిచ్చిన మరో ప్రామిస్ కూడా బ్రేక్ చేస్తారేమో జాగ్రత్త” అందామె.

“ఏమిటిది” అన్నాడు తాను.

“మై డియర్ మోస్ట్ ఫెయిత్ ఫుల్ హజ్బెండ్ గారూ! ఏమీ లేదు. అన్నీ మరచిపోండి. కాసేపు రిలాక్స్ అండి”

రెండో రౌండ్ కూడా పూర్తయింది. మూడో రౌండ్ స్టార్టయింది.

తన కళ్ళు మత్తుగా ఆమె శరీరంలోకి చొచ్చుకుపోతున్నాయి. ఆమె ఒంటిమీదున్న ఆ పల్పటి నైటీలోంచి ఆమె ఎర్రటి శరీరపు ఎత్తుపల్లాలు గ్లాసు కర్టెన్ లోంచి కనిపిస్తున్న నేతి మిఠాయిల్లా కనిపిస్తూ తనను ఊరిస్తున్నాయి.

“ఈ క్షణంలో మిమ్మల్ని చూస్తోంటే...” తాను పూర్తిచేయలేకపోయాడు.

“ఊ. చెప్పండి. నన్ను చూస్తోంటే... చెప్పండి. ఆగిపోయారెందుకు? నో ఇన్ హిబిషన్స్. ఫ్రీగా మాట్లాడండి” అందామె.

“మిమ్మల్ని చూస్తోంటే అచ్చం నా హేమను చూస్తున్నట్లే ఉంది” అంటూనే తనామెను సమీపించాడు. తనకేమవుతున్నదో తెలియడం లేదు. మరుక్షణంలో ఆమె వక్షస్థలంమీద తాను.

“ఐ కాంట్ రెసిస్ట్ యువర్ చార్మ్ రమణి. ప్లీజ్. నన్నాపోద్దు” అన్నాడు తాను.

“ఇదేమిటండీ మోస్ట్ ఫెయిత్ ఫుల్ హజ్బెండ్ గారూ! రెండు పెగ్గులకే మీ భార్యకింత అన్యాయం తలపెట్టారా” అందామె.

“లేదు. లేదు. నేనెవరికీ అన్యాయం చెయ్యడం లేదు. యూఆర్ లైక్ మై హేమ. యూ ఆర్ మై హేమ” అంటూ తనామెను హత్తుకుపోయాడు.

“త్రివేండ్రంలో చాలా బెట్టుచేశారే”

“ఫర్గెట్ త్రివేండ్రం. దిసీజ్ డిల్లీ అండ్ అయామ్ యువర్”

మరుక్షణంలో ఇద్దరూ బెడ్ మీద. ఆమె అతని కండ్లు చెప్పలేదు. చల్లగా, మెత్తగా, మత్తుగా ఆమె శరీరం. ఆమె శరీరంతో పెనవేసుకుపోతున్న తన శరీరం. ఆనంద జలధిలో ఓలలాడుతున్న తాను. ఆనందపు శిఖరాలను అధిరోహిస్తున్న తాను. హేమ కూడా ఇవ్వనంత సుఖాన్ని ఆ క్షణంలో ఆమె తనకందించింది.

ఆ మర్నాడు కూడా సరిగ్గా అలానే గడిచింది.

సో దల్సీట్. ఇప్పుడర్థమాతోంది. తానా రోజు ఆమె కోసం, ఆ కాస్పేపటి సుఖం కోసం విషమే తాగాడు. విషాన్ని తన శరీరంలో కెక్కించుకున్నాడు.

అంత రెస్పెక్టుబుల్ ఉమన్! అంత్ నీట్ ఉమన్! ఆమెతో కేవలం ఓ రెండు రాత్రులు మాత్రమే గడిపినందుకు తన జీవితం శాశ్వతంగా వ్యర్థమైపోతుందా? అతనికి దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది. గొంతు చించుకుని దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా అరవాలనిపించింది. ఒక్క తప్పుకు ఇంత భయంకరమైన శిక్షా?

“ఇదేమిటిలా చీకట్లో కూర్చున్నారు? ఇల్లంతా చీకట్లే. ఒక్క లైటు కూడా వేసుకోలేదేమిటి” అంటూ హేమ వచ్చేసింది. ఆమె వెంటనే లైట్లన్నీ వేసింది.

అతను వెంటనే తన ముఖానికి దిండునడ్డం పెట్టుకొని మరోవైపు తిరిగి పడుకోబోయాడు. అతన్నలా చూసిన ఆమె గుండెలు దడదడమన్నాయి. పాపను బెడ్కు మరోవైపు పడుకోబెట్టి, “అలా ఉన్నారేమిటి? ఏమైంది” అంది అతని ముఖం మీదున్న దిండును తొలగిస్తూ.

“హేమా! ప్లీజ్! నన్నిలా వదిలెయ్” ఆ క్షణంలో అతని కంఠం రుద్దమైపోయింది. అతడు ఏడుస్తున్నాడని గ్రహించిందామె. పొంగి పొరలి వస్తున్న దుఃఖాన్నతడు ఆపుకోలేక పోయాడు.

“ఏమైంది. ప్లీజ్ చెప్పండి” అందామె. అతడు మళ్ళీ బిగ్గరగా ఏడ్చాడు.

“ప్లీజ్! మీరలా మరోసారి ఏడ్చారంటే నేనీ గోడకేసి తల బాదుకుని చచ్చిపోతాను. ధైర్యంగా ఉండండి. అసలు ఏం జరిగిందో చెప్పండి మొదలు. ఎంతటి సమస్యకైనా పరిష్కారం ఉంటుంది” అంది హేమ.

“కానీ, మనం ఇప్పుడు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యకు పరిష్కారం లేదు హేమా!” అన్నాడు వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూనే.

“పరిష్కారం లేని సమస్యంటూ ఏదీ ఉండదు. ఇద్దరం కలిసి ఆలోచిద్దాం. మొదలు సమస్యేమిటో చెప్పండి” అందామె అతని తలను తన ఒడిలో పెట్టుకుంటూ.

అతని కన్నులనిండా నీళ్లు ముఖంలో గాటు వేసినా నెత్తురు చుక్కలేదు. కొన్ని గంటల్లోనే

అతని వయసు ఓ ఇరవై సంవత్సరాలు పెరిగిపోయి నట్లనిపించింది.

“ఏమిట్ చెప్పండి ప్లీజ్!” అందామె మరోసారి.

అతడు బెడ్ మీద ఒకపక్కగా పడి ఉన్న తన బ్యాగ్ ను చూపించాడు.

ఆమె ఆ బ్యాగ్ ను అందుకొని, తెరచి లోపలున్న డాక్టర్ సూర్యనారాయణ పేరుతో ఉన్న చీటీని, దానికే పిన్ చేసి ఉన్న రిపోర్ట్ ని పరిశీలనగా చూసింది. వాటిమీద తన భర్త పేరే ఉండటాన్ని గమనించింది. కొన్ని క్షణాలవేపు ఆమె ఆ కాగితాలకేసి అలా చూస్తూ ఉండిపోయింది. ఆ కాగితాల్లో ఏముందో ఆమెకర్థమయ్యేటప్పటికే ఆమె తల గిర్రున తిరిగిపోయింది.

తన కాళ్లకింది భూమి కదిలిపోతున్నట్లుగా... సుళ్ళు తిరుగుతున్న గోదావరి వరదల్లో కొట్టుకుపోతున్నట్లుగా, పైకి రావాలని పెనుగులాడుతున్న కొద్దీ లోపలకే కూరుకుపోతున్నట్లుగా, ఆకాశంలోంచి కిందకు కూలిపోతున్న విమానంలోంచి పడిపోతున్నట్లుగా... అనంత దూరంలోంచి మహావేగంతో ఏదో గ్రహశకలం ఢీకొట్టినట్లుంది. ఆమె కెవ్వన కేకేసి నేలమీద పడిపోయింది.

అతడు దిగ్గున లేచి “హేమా! హేమా!” అంటూ ఆమెను కుదిపాడు. ఫ్రిజ్ లోంచి నీళ్ళబాటిల్ తెచ్చి ఆమె ముఖంమీద చన్నీళ్ళు చల్లాడు.

కాసేపటికే ఆమె కళ్ళు తెరిచి చూసింది.

“మీకు... మీకు... నేను తప్ప మరో స్త్రీ తెలీని మీకు హెచ్.ఐ.వి పాజిటివా?” అతి కష్టంగా ఆమె ఆ మాటలంది. ఆమెకు మళ్ళీ స్పృహ తప్పింది.

“హేమా! ప్లీజ్ హేమా!” అతడామెను మళ్ళీ అటూ ఇటూ కుదిపి ఆమె ముఖంమీద మళ్ళీ చన్నీళ్ళు చల్లాడు. ఆమె మళ్ళీ కళ్ళు తెరిచింది.

“నేను నమ్మలేనండి. సమ్ థింగ్ మస్ట్ బీ రాంగ్. అవి మీ రిపోర్ట్స్ కావు. ఇంకెవరివో అయితే మీకిచ్చారు. నేను నమ్మలేను. ఇట్స్ ఇంపాజిబుల్! మీ మీద సంపూర్ణ విశ్వాసం ఉంది. డాక్టర్ దగ్గరకు మళ్ళీ వెళదాం. మళ్ళీ పరీక్ష చెయ్యమందాం” అంటోందామె.

“లేదు హేమా! లేదు. ఆ రిపోర్ట్స్ నావే. నేను చేసిన ఒక తప్పే నా శరీరంలో ఈ విషాన్ని నింపింది. ఇప్పుడా విషం నా శరీరంలోని అణువణువునా వ్యాపించింది”

“ఏం చేశారు? చెప్పండి. ఏం చేశారో చెప్పండి” అరచినట్లుగా అందామె అతని షర్ట్ కాలర్ పట్టుకుని.

“చెబుతాను హేమా! అంతా చెబుతాను. ఒక సంవత్సరం క్రితం నేను ఢిల్లీలో జరిగిన హిస్టరీ కాంగ్రెస్ అటెండ్ చేయడానికి వెళ్లాను గుర్తుందా?”

“ఔను! గుర్తుంది. పోయిన ఏప్రిల్ లోనే మీరు జైపూర్ వెళ్లి అక్కణ్ణించి ఢిల్లీ వెళ్లారు”

“ఢిల్లీలో నాకు ప్రొఫెసర్ రమణి పరిచయమైంది. ఆమె బాంబేనుంచి వచ్చింది. ఆమె

నేను దిగిన హోటల్లోనే నా పక్క గదిలోనే దిగింది. ఒక రోజు రాత్రి ఆమె నా గదిలోకొచ్చింది. ఇద్దరం కలిసి కొంచెం ఎక్కువగానే విస్కీ తాగాం. ఆ బలహీన క్షణంలో ఐ హాడ్ సెక్స్ విత్ హర్'

అతని మాటలు వినడంతోటే ఆమె తన తలను నేలకేసి బాదుకుంది. అతడామెను పైకి లేవనెత్తాడు.

“సారీ హేమా! నన్ను క్షమించమని అడిగే అర్హత కూడా నాకు లేదు”

“అయినా ఓ ప్రొఫెసర్ స్థాయిలో ఉన్న స్త్రీలో కూడా”

“ఆమె భర్త సౌదీలో ఉంటాడట. అతడే ఆమెకిది అంటించి ఉంటాడు”

“దాన్ని ఆమె మీకంటించింది. మీరు దాన్ని నాకూ, నా పాపకూడా అంటించే ఉంటారు. ఔను మీరు ఢిల్లీనుంచి వచ్చాకే నేను ప్రెగ్నెంటయ్యాను. అయ్యో దేవుడా! ఎంత పని చేశావు దేవుడా! అంతా సర్వనాశనం చేసేశావు” ఆమె పెద్దపెట్టున భోరుమంది. నిద్రలో ఉన్న పాప ఉలిక్కిపడి లేచి కెవ్యూమని అరచి ఏడ్వసాగింది.

ఆమె పాపమీద పడి ఇంకా హృదయ విదారకంగా రోదించసాగింది.

ఆమె అలా ఏడుస్తూనే మళ్ళీ స్పృహ తప్పి కుప్పకూలిపోయింది. ★

(ఇండియా టుడే : 2 జూన్ 1998)